

Partnerpensioenen

Mr. W.P.M. Thijssen

Sinds geruime tijd is er een tendens waarneembaar ongehuwd samenwonenden gelijk te behandelen aan gehuwd samenwonenden.

Naarmate meer mensen er voor kozen te gaan samenwonen zonder een huwelijk aan te gaan, en deze samenlevingsvorm in de maatschappij werd geaccepteerd, werd de roep om deze vorm van gelijke behandeling sterker.

In steeds meer wetgeving treft men dan ook bepalingen aan die tot gevolg hebben dat gehuwd en ongehuwd samenwonenden dezelfde rechten en plichten hebben. Daarbij kan worden gedacht aan de fiscale tweeverdienerswetgeving, de wijzigingen in de Algemene Ouderdomswet, de mogelijkheid de persoon waarmee men samenwoont zonder te zijn gehuwd als (gratis) medeverzekerd te laten gelden voor de Ziekenfondsverzekering en de mogelijkheid een partnerpensioenregeling te treffen. Op die laatste mogelijkheid wordt in deze bijdrage nader ingegaan. Deze bijdrage beperkt zich tot collectieve pensioenregelingen zoals die door werkgevers voor de in hun bedrijf werkzame werknemers worden getroffen. De schrijver is werkzaam bij Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij

N.V. en tevens als fellow-onderzoeker verbonden aan de Onderzoeksgroep Particulier Pensioen in Nederland van de Vrije Universiteit van Amsterdam.

Historische achtergrond

In het kader van de fiscale tweeverdienerswetgeving is een regeling in onze belastingwetgeving opgenomen op grond waarvan ongehuwd samenwonenden voor wat betreft de loon- en inkomstenbelasting gelijk behandeld worden met gehuwd samenwonenden. Deze vorm van gelijke behandeling heeft in het algemeen tot gevolg dat ongehuwd samenwonenden meer loon- en inkomstenbelasting zijn verschuldigd dan voorheen omdat zij de alleenstaande-toeslag of de alleenstaande-ouder-toeslag niet meer kunnen claimen.

Dit betekent voor beide partners een verlaging van de voor hen geldende belastingvrije som.

Bij de behandeling van de tweeverdienerswetgeving in het parlement is gesteld dat wanneer ongehuwd samenwonenden in het kader van de loon- en inkomstenbelasting gelijk behandeld zouden worden met gehuwd samenwonenden zij ook in gelijke mate in staat zouden moeten worden gesteld een pensioenregeling in het leven te roepen, die aan de langstlevende van de partners recht geeft op een overlevingspensioen, te vergelijken met weduwen- of weduwnaarspensioen.

Ook zouden werkgevers zo'n partnerpensioen onderdeel moeten kunnen doen uitmaken van de in hun bedrijf geldende pensioenregeling. Partnerpensioen gold echter niet als pensioen in de zin van onze belastingwetgeving en sociale zekerheidswetgeving.

De erkenning van partnerpensioen in het belastingrecht en het sociale zekerheidsrecht

Een pensioenregeling geldt slechts onder bepaalde voorwaarden als pensioenregeling in de zin van de belastingwetgeving en de sociale zekerheidswetgeving. In artikel 11, lid 3 Wet op de loonbelasting 1964 wordt aangegeven wat in die wet onder een pensioenregeling wordt verstaan. Een pensioenregeling is:

'Een regeling die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend:

a. ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit en ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en van hun minderjarige kinderen en pleegkinderen, en

b. een pensioen inhoudt dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloning, redelijk moet worden geacht'.

Een soortgelijke bepaling treft men aan in de Coördinatiewet Sociale Verzekering. Een regeling die aan de gestelde vereisten voldoet, geldt zowel wat betreft het uitvoeren van de Wet op de loonbelasting als het uitvoeren van de sociale verzekeringswetgeving als pensioenregeling.

Wanneer een werkgever een pensioenregeling treft die aan de gestelde eisen voldoet, geldt dat op de pensioenaanspraken voor de werknemer geen inhoudingen behoeven te worden verricht.

Aanspraken die een werknemer ontleent aan een pensioenregeling die niet aan de gestelde eisen voldoet, gelden voor hem wél als belastbaar loon. In dat geval moeten op de pensioenaanspraken de wettelijk voorgeschreven inhoudingen worden verricht. Om die inhoudingen te kunnen verrichten moeten de aan een werknemer verleende pensioenaanspraken worden geëvalueerd. In principe betekent dit dat de werkgever de door hem voor zijn werknemer betaalde pensioenpremie bij het loon van die werknemer moet tellen, alvorens loonbelasting en premies ingevolge de sociale zekerheidswetgeving daar op in te houden.

Uit de omschrijving van het begrip pensioenregeling blijkt dat partnerpensioen niet zonder meer als pensioen in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 en de sociale zekerheidswetgeving kan worden aangemerkt.

Uit het woord 'echtgenoten' blijkt immers dat slechts weduwen- en weduwnaarspensioen in deze wetgeving erkenning hebben gevonden. Overigens heeft weduwnaarspensioen deze erkenning pas met ingang van 1 januari 1985 gevonden.

In het slot van het hiervoor geciteerde artikel is echter aan de Minister van Financiën de mogelijkheid gegeven regelingen die niet aan de gestelde vereisten voldoen als

pensioenregeling in fiscale zin aan te wijzen. Dezelfde bevoegdheid is aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gegeven.

Deze Ministers kunnen niet uitsluitend in individuele gevallen aanwijzing geven. Zij kunnen ook voor een groep regelingen onder door hen te stellen voorwaarden aanwijzing geven. Men spreekt dan van een groepsgewijze aanwijzing.

Van de laatstgenoemde mogelijkheid is gebruik gemaakt door partnerpensioenregelingen die aan bepaalde eisen voldoen als pensioenregeling aan te wijzen.

Deze aanwijzing heeft plaats gehad bij resolutie van 23 maart 1988, nr. 87/7016.

De in de resolutie gestelde vereisten zijn dat:

– de werknemer en de partner waarvoor de pensioenregeling getroffen wordt beiden ongehuwd zijn;

– deze werknemer en zijn partner niet in de rechte lijn aan elkaar verwant zijn;

Hij ten minste gedurende een half jaar een gezamenlijke huishouding hebben gevoerd;

– het partnerpensioen niet hoger is dan de in de praktijk gebruikelijke weduwen- en weduwnaarspensioenen en

– de werknemer en zijn partner beschikken over een notarieel verleden samenlevingsovereenkomst waarin (enige) vermogensrechtelijke aangelegenheden zijn geregeld, tenzij de gezamenlijke huishouding gedurende vijf of meer jaren heeft bestaan.

Hierna wordt ingegaan op de vraag welke inhoud in de praktijk aan een partnerpensioen kan worden gegeven.

De inhoud van een partnerpensioenregeling

Voorop moet worden gesteld dat voor een te treffen partnerpensioenregeling als randvoorwaarde moet gelden dat die regeling voldoet aan de hiervoor genoemde in de resolutie gestelde eisen. Deze eisen hoeven echter niet klakkeloos te worden gevolgd. Een pensioenregeling die strengere voorwaarden stelt om voor partnerpensioen in aanmerking te komen geldt uiteraard ook als pensioenregeling in de zin van de belastingwetgeving en de sociale zekerheidswetgeving. Hierna worden de belangrijkste eisen besproken.

Kring van gerechtigden

Uit de resolutie blijkt dat uitsluitend verwanten in de rechte lijn van de werknemer, dus onder andere (groot)ouders en (klein) kinderen, moeten zijn uitgesloten. Wel mogen broers en zusters of verdere verwanten in de zijlijn van de werknemer in aanmerking komen voor partnerpensioen. Ook speelt het geslacht van de partner geen rol. Omdat een werkgever echter tot op zekere hoogte vrij is de pensioenregeling die hij treft naar eigen wensen op te zetten, hoeft

hij niet zover te gaan. Een partnerpensioenregeling waarin bijvoorbeeld broers en zusters van de werknemer niet voor partnerpensioen in aanmerking komen kan als pensioenregeling in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 en de sociale zekerheidswetgeving gelden.

De resolutie laat ook de mogelijkheid open homofiele relaties van het partnerpensioen uit te sluiten. Een werkgever kan in beginsel zelf bepalen hoe ver de zorgplicht die hij op zich neemt door een pensioenregeling te treffen gaat.

Het is echter aan te bevelen bij het opzetten van een partnerpensioenregeling geen onderscheid te maken tussen deelnemers die een partnerrelatie zijn aangegaan met een partner van het eigen geslacht, en deelnemers die zo'n relatie met een partner van het andere geslacht zijn aangegaan. Regels die het gelijkheidsbeginsel op het pensioenrecht doen inwerken zouden namelijk met zich kunnen brengen dat het uitsluiten van homofiele relaties niet is toegestaan.

Duur van de gezamenlijke huishouding

In een partnerpensioenregeling moet, om aan de hiervoor besproken eisen te voldoen, een bepaling worden opgenomen die inhoudt dat de aanspraak op partnerpensioen voor de werknemer niet eerder ontstaat dan nadat de samenleving een half jaar heeft geduurd. Deze eis spoot met de in de Wet op de inkomstenbelasting 1964 opgenomen bepaling dat de alleenstaande-toeslag of de alleenstaande-ouder-toeslag niet wordt genoten wanneer een belastingplichtige gedurende ten minste de helft van het belastingjaar een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd. Een werkgever kan echter afwijken van de gestelde eis door het partnerpensioen eerst dan aan zijn werknemer toe te zeggen, nadat een langere samenlevingsduur is verstreken. Een goede reden daarvoor zou aanwezig kunnen zijn wanneer een werkgever wil voorkomen dat het aan zijn werknemer toegezegde nabestaandenpensioen te zeer verbrokkelend raakt door elkaar (snel) opvolgende partnerrelaties.

Door de termijn om voor partnerpensioen in aanmerking te komen te verlengen wordt een al te grote administratieve belasting, zowel voor de werkgever zelf als voor de instantie die zijn pensioenregeling uitvoert, voorkomen.

Ook voor de werknemer is het stellen van een langere termijn per saldo beter. Een ongewenste verbrokkeling van het op zijn leven verzekerde weduwen-, weduwnaars- of partnerpensioen wordt zo voorkomen. Het is immers in de praktijk gebruikelijk de echtscheidingsbepaling van de Pensioen- en spaarfondsenwet, die voorschrijft dat in geval van beëindiging van het huwelijk het tot de datum van beëindiging opgebouwde weduwen- en weduwnaarspensioen aan de gescheiden echtgenoot wordt toebedeeld, analogoog op het partnerpensioen toe te passen.

Hoewel de Pensioen- en spaarfondsenwet (nog) niet op partnerpensioen van toepassing is, is analoge toepassing sterk aan te bevelen. Slechts dan worden gehuwd en ongehuwd samenwonende personen namelijk gelijk behandeld.

Notarieel verleden samenlevingsovereenkomst

Tenzij de gezamenlijke huishouding langer dan vijf jaren is gevoerd, mag de regeling voor partnerpensioen uitsluitend gelden voor een werknemer die met zijn partner beschikt over een notarieel verleden samenlevingsovereenkomst waarbij tenminste enige vermogensrechtelijke aspecten zijn geregeld.

Deze eis wordt gesteld om te voorkomen dat een werknemer, die met één of meer personen op hetzelfde adres woont, zonder dat er sprake is van een partnerrelatie, voor die persoon of één van die personen een partnerpensioen kan claimen. Men kan hierbij denken aan een studentenhuis of een woongroep. Ook deze eis spoot met de fiscale tweeverdienerswetgeving. De ongehuwde persoon die in een studentenhuis of in een woongroep woont, kan immers voor de alleenstaande-toeslag of de alleenstaande-ouder-toeslag in aanmerking komen. Indien dat het geval is kan, zoals is gebleken bij de behandeling van de fiscale tweeverdienerswetgeving in het parlement, geen partnerpensioenvoorziening worden getroffen.

Bij het opzetten van een pensioenregeling waarvan partnerpensioen deel uitmaakt moet met de hiervoor besproken fiscale eisen rekening worden gehouden. De werkgever die in zijn onderneming een partnerpensioenregeling invoert, moet tot op zekere hoogte van werknemers die voor partnerpensioen in aanmerking wensen te komen verlangen dat de persoonlijke leefomstandigheden aan hem kenbaar worden gemaakt.

Hij dient echter de persoonlijke levenssfeer van zijn werknemers te respecteren.

Daarom moet een regeling voor partnerpensioen zo worden opgezet dat enerzijds door de werknemer duidelijk moet worden gemaakt dat hij daadwerkelijk een gezamenlijke huishouding voert, maar dat anderzijds de werkgever de inbreuk op de privacy van zijn werknemers zoveel mogelijk beperkt.

Om voor weduwen- en weduwnaarspensioenen in aanmerking te komen hoeft een gehuwde werknemer immers slechts aan te tonen dat hij is gehuwd. Dat kan eenvoudig worden aangetoond, zodat een verdergaande inbreuk op de privacy van een gehuwde werknemer niet noodzakelijk is, om vast te kunnen stellen of aanspraak op weduwen- of weduwnaarspensioenen bestaan. Omdat voor het voeren van een gezamenlijke huishouding geen vormvereiste geldt, is een *zekere* inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de werknemer en zijn partner gerechtvaardigd. Duidelijk moet blijken dat daadwerkelijk een gezamenlijke huishouding wordt gevoerd.

De hier besproken eis dat in de notarieel verleden samenlevingsovereenkomst 'enige vermogensrechtelijke aspecten' moeten zijn geregeld, zou kunnen worden geconcretiseerd door te eisen dat in de samenlevingsovereenkomst moet worden bepaald dat:

- de partners beschikken over een gezamenlijke bank- of girorekening, ten laste waarvan de kosten van het voeren van een gezamenlijke huishouding worden gebracht;
- een van de partners hoofdhuurder en de andere partner medehuurder van de gezamenlijke bewoonde huurwoning is;
- de gezamenlijk bewoonde woning in gebonden mede-eigendom aan beide partners toebehoort;
- beide partners over een testament beschikken waarin zij elkaar over en weer als erfgenaam aanwijzen.

Dit zijn slechts voorbeelden waarmee getracht wordt duidelijk te maken hoe aan het hier besproken vereiste zou kunnen worden voldaan.

Dergelijke bepalingen treft men regelmatig aan in samenlevingsovereenkomsten zoals die in de praktijk worden gebruikt.

De eerstgenoemde voldoet het best aan de eis dat de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de partners zoveel mogelijk moet worden beperkt. Het is deze bepaling die door werkgevers als criterium voor het voeren van een gezamenlijke huishouding aan een regeling voor partnerpensioenen ten grondslag zou kunnen worden gelegd.

Het vijf-jaars criterium

Indien partners gedurende een langere periode dan vijf jaar een gezamenlijke huishouding voeren eist de fiscus geen notarieel verleden samenlevingsovereenkomst om voor partnerpensioenen in aanmerking te kunnen komen. Het is voor een werkgever die voor de in zijn bedrijf werkzame werknemers een pensioenregeling wil invoeren waarvan partnerpensioenen onderdeel uitmaakt erg onpraktisch deze tegemoetkoming over te nemen in een regeling voor partnerpensioenen. Hij is dan immers aangewezen op wat de werknemer omtrent zijn leefsituatie meldt. Ook de loonbelastingverklaring die een werknemer moet invullen

biedt onvoldoende houvast voor de werkgever.

Het is daarom mogelijk dat een werkgever het partnerpensioen uitsluitend toezegt aan de werknemer die een notarieel verleden samenlevingsovereenkomst overlegt die aan bepaalde eisen voldoet, ook indien de gezamenlijke huishouding reeds langer dan vijf jaren bestaat.

Dit is om bewijsrechtelijke redenen zelfs aan te raden. De werkgever kan in de partnerpensioenregeling tevens een bepaling opnemen die inhoudt dat de werknemer er voor instaat dat de in de samenlevingsovereenkomst vermelde gegevens juist zijn en berusten op de waarheid. Zo kan hij voorkomen dat hij partnerpensioenaanspraken verleent in gevallen waarin daar feitelijk geen recht op bestaat.

Het beëindigen van de gezamenlijke huishouding

Hiervoor kwam al ter sprake dat het op grond van het gelijkheidsbeginsel sterk is aan te bevelen in een pensioenregeling waarvan partnerpensioenen onderdeel uitmaakt te bepalen dat op het partnerpensioen de Pensioen- en spaarfondsenwet voor zover mogelijk analoog van toepassing is. Dat heeft onder andere ingrijpende gevolgen wanneer de partnerrelatie wordt beëindigd. Evenals op grond van de Pensioen- en spaarfondsenwet bij beëindiging van een huwelijk het geval is, dient in dat geval bij beëindiging van een partnerrelatie een zogenaamd 'bijzonder partnerpensioen' te worden afgesplitst. Dat wil zeggen dat de partner recht behoudt op het deel van het partnerpensioen dat op het moment van beëindigen van de partnerrelatie is opgebouwd.

Om deze regeling op het partnerpensioen te kunnen toepassen dient een werknemer die voor partnerpensioenen in aanmerking komt het beëindigen van een partnerrelatie te melden aan de werkgever. Hij zou daartoe door de werkgever kunnen worden verplicht doordat de werkgever in zijn pensioenregeling een bepaling opneemt die inhoudt dat de werknemer het beëindigen van een partnerrelatie aan de werkgever dient te melden, bijvoorbeeld door het overleggen van een onderhandse akte waaruit zulks blijkt.

Het komt voor dat personen die een partnerrelatie zijn aangegaan in het huwelijk treden. Formeel wordt dan de partnerrelatie beëindigd. Strikte toepassing van de regeling uit de Pensioen- en spaarfondsenwet zou er toe leiden dat enerzijds een bijzonder partnerpensioen wordt afgesplitst, maar anderzijds weduwen- of weduwnaarspensioenen wordt toegekend. Om deze verbroekeling van het weduwen-, weduwnaars- of partnerpensioen te voorkomen kan in de regeling voor partnerpensioenen een bepaling worden opgenomen die inhoudt dat bij omzetting van een partnerrelatie in een huwe-

lijk die werknemer gedurende de periode waarin hij voor partnerpensioenen in aanmerking kwam als gehuwd wordt aangemerkt. Zo kan pensioenbreuk voor de echtgenoot van de werknemer worden voorkomen.

Veranderingen voor het notariaat

Het is gebruikelijk dat ongehuwd samenwonenden die besluiten een notarieel verleden samenlevingsovereenkomst te laten opstellen in die overeenkomst allesregelen waarvan zij regeling wenselijk vinden. De notariële praktijk heeft daarop ingespeeld door een aantal standaard samenlevingsovereenkomsten te ontwikkelen waarvan partners gebruik kunnen maken, de zogenaamde Leidse en Amsterdamse modellen. Er is een model waarin slechts een eenvoudige regeling getroffen wordt, maar er is ook een uitgebreid model waarin een zeer gedetailleerde regeling opgenomen is. Hoewel deze modellen in de praktijk goed voldoen, is vanuit het notariaat de klacht hoorbaar dat elke regeling waarin ongehuwd samenwonenden onder bepaalde voorwaarden worden gelijkgesteld aan gehuwd samenwonenden weer andere voorwaarden stelt. Dat brengt met zich dat wanneer partners voor een bepaald model kiezen, het kan voorkomen dat het gekozen model voor de ene regeling wel, maar voor de andere regeling niet voldoet.

Hieruit volgt dat er behoefte aan bestaat de starre modellen voor samenlevingsovereenkomsten zoals die plegen te worden gebruikt - om een modeterm te bezigen - enigszins te flexibiliseren. Het notariaat zal op enigerlei wijze aan de behoefte moeten voldoen om de modellen aan te passen aan de eisen die worden gesteld aan ongehuwd samenwonenden om als gehuwd te worden aangemerkt. Dat zou kunnen door samenlevingsovereenkomsten op andere wijze in te delen dan tot nu toe gebruikelijk is. Zo zou de overeenkomst ingedeeld kunnen worden door basisgegevens als namen, geboortedata, adres en aanvangsdatum van de gezamenlijke huishouding in het hoofdgedeelte op te nemen.

Bijzondere regelingen als erfstellingen, regels met betrekking tot de eigendom van de goederen door de partners in de gezamenlijke huishouding ingebracht, regels met betrekking tot het verdelen van de boedel bij het beëindigen van de partnerrelatie en re-

gels voor het verdelen van de kosten die het voeren van de gezamenlijke huishouding met zich brengt kunnen in aparte bijlagen aan het hoofdgedeelte gehecht worden.

Om in aanmerking te komen voor bepaalde regelingen waarbij ongehuwd samenwonenden aan gehuwd samenwonenden worden gelijkgesteld kan in deze opzet steeds door de notaris een afschrift worden gegeven van het hoofdgedeelte met de relevante bijlage. Aan de werkgever die partnerpensioen toezegt kan, bijvoorbeeld, een afschrift van het hoofdgedeelte met de bijlage waarin de kostenverdeling die het voeren van de gezamenlijke huishouding meebrengt opgenomen is, worden overgelegd. Van de overige bijlagen hoeft de werkgever dan geen kennis te nemen. Aan de eisen die in de partnerpensioenregeling worden gesteld om voor partnerpensioen in aanmerking te komen kan worden voldaan, met een minimale inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de partners.

Eisen de partners in aanmerking te komen voor een regeling waarbij zij worden gelijkgesteld met gehuwden, maar voldoet de samenlevingsovereenkomst niet aan de in die regeling gestelde eisen, dan kan een nieuwe bijlage een oplossing bieden. De samenlevingsovereenkomst hoeft niet te worden vervangen, maar wordt met een bijlage uitgebreid. De kosten die de partners moeten maken voor het laten opstellen van de bijlage zullen in het algemeen ruimschoots opwegen tegen het voordeel dat kan worden behaald door in aanmerking te komen voor de desbetreffende regeling.

Conclusie

Op 23 maart 1988 zijn partnerpensioenregelingen die aan bepaalde eisen voldoen groepsgewijs als pensioenregeling aangewezen wat betreft de inhouding van loonbelasting en premies ingevolge de sociale zekerheidswetgeving.

In deze bijdrage zijn de gestelde eisen besproken en is aangegeven dat een werkgever die voor de werknemers in zijn bedrijf een partnerpensioenregeling invoert deze eisen niet klakkeloos hoeft te volgen. Het is zelfs aan te raden op bepaalde punten van de in de resolutie gestelde vereisten af te wijken.

Aan de notariële praktijk is in deze bijdrage voorgesteld samenlevingsovereenkomsten te flexibiliseren. De behoefte aan flexibiliteit is enerzijds ontstaan omdat ongehuwd samenwonenden in steeds meer gevallen onder voorwaarden met gehuwd samenwonenden worden gelijkgesteld, en anderzijds omdat ongehuwd samenwonenden de noodzakelijke inbreuk in hun persoonlijke levenssfeer zo beperkt mogelijk willen houden.

Aan deze behoefte zou voor een deel voldaan kunnen worden door de in de notariële praktijk gebruikelijke modellen anders in te delen.

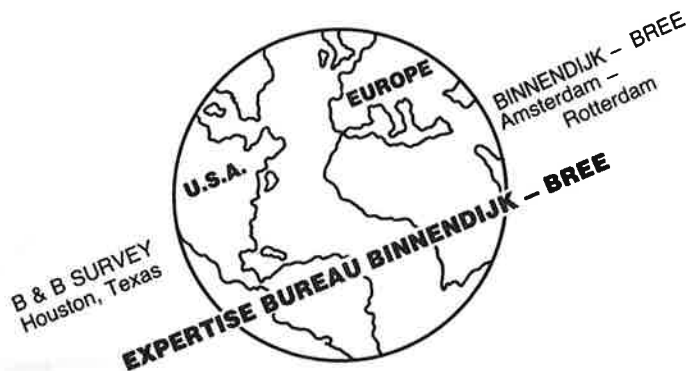
CENTRAAL EXPERTISEBUREAU OVW

Postbus 12816, 1100 AV Amsterdam, Telefoon 020-85 18 11 / 85 19 11

<p>— EXPERTS EN
BEËDIGD TAXATEURS</p>	★ Schadevaststellingen aan gebouwen en roerende goederen, CAR-, bedrijfs- en aansprakelijkheidsschaden.
<p>— WERKZAAM DOOR
GEHEEL NEDERLAND</p>	★ Schaderegelingen op het gebied van diamant zomede fraude- en berovingsschaden.
<p>— DAG EN NACHT
BEREIKBAAR
020 - 85 19 11</p>	★ Taxaties van gebouwen, bedrijfsuitrustingen, kunst (antiek en modern), zilver en juwelen.
<p>— SNELLE
RAPPORTAGE</p>	★ Vooropnamen i.v.m. bouwwerkzaamheden.

**VONDELSTRAAT 87,
1054 GM AMSTERDAM,**

**TELEX 1 6 3 7 0 OVEWE
TELEFAX 020 - 85 32 81**

CARGO- AND MARINE SURVEYORS LOSS ADJUSTERS

AMSTERDAM
Tel. 020-131455
Telefax 020 - 131496
Telex 14363 bbasd nl

HOUSTON
Tel. 713-5370515
Telefax 713-8936056
Telex 4620123 wmsa

ROTTERDAM
Tel. 010-4197000
Telefax 010 - 4191292
Telex 28742 bbrtd nl